

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010247
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4620010247.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Lenky Kováčovej, PhD. a JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. H., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného A. H., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 16.09.2020, sp. zn. 2T/46/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 16. decembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. H. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

dňa 19.06.2020 v čase asi 01,10 hod. v Topoľčanoch na Ul. Pod L. č. XXX/XXX sa v byte vyhrážal s nožom v ruke svojej bývalej manželke poškodenej A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., slovami „zabijem ťa, ty sa rána nedožiješ“, čo u poškodenej vyvolalo obavu, že obvinený svoje vyhrážky naplní, preto poškodenej ušla z bytu von na nádvorie odkiaľ zo svojho mobilného telefónu privolala políciu.

Za to mu bol podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., za zistených poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol podľa § 76 ods. 2, § 78 ods.1 Tr. zák. uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu bol uložený trest prepadnutia veci - 1 kus kuchynský nôž s dĺžkou čepele 17 cm a žltou rukoväťou 11 cm. Vlastníkom prepadnutej veci v zmysle § 60 ods. 5 tr. zák. sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku ihneď podal odvolanie obžalovaný, čo do výroku o treste.

V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že trest odňatia slobody vo výmere 2 roky považuje za neprímerane prísny. V rámci svojej obhajoby poukázal na to, že poškodenej nespôsobil žiadne zranenia a ani iný vážny následok, svoje konanie úprimne oľutoval a ku skutku sa priznal. Taktiež poukázal na to, že podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. uložený trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Výmera trestu, ktorý mu bol uložený súdom I. stupňa v trvaní 2 roky bude mať nepriaznivý vplyv na jeho tri maloleté deti, o ktoré sa riadne staral spolu s poškodenej, a ktoré sú na neho odkázané. Aj samotná poškodenej potvrdila, že jej pomáhal v domácnosti, pral, upratoval a finančne prispieval na domácnosť z brigád. Jeho najmladší syn W. ťažko znáša odlúčenie od neho. Svoje skratové konanie voči poškodenej ľutuje a vyjadril sa, že sa bude strániť alkoholu, pod vplyvom ktorého takto konal a chce sa starať o maloleté deti, pričom trest uložený mu vo výmere dva roky by postihol najmä tieto deti.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok čo do výroku o treste s tým, aby mu bol uložený trest kratšieho trvania.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré bolo uskutočnené prostredníctvom videokonferencie v neprítomnosti poškodenej, ktorá sa z verejného zasadnutia ospravedlnila, obžalovaný zotrval na písomne podanom odvolaní a ani on a ani obhajca toto žiadnym spôsobom nedoplnili a ani nezmenili. Obžalovaný však navrhol vypočuť na verejnom zasadnutí poškodenú A. H. na tú skutočnosť, že mu písala do väznice, že by chcela, aby bol doma. Tento návrh obžalovaného bol zamietnutý z dôvodu, že na rozhodnutie odvolacieho súdu výpoveď poškodenej nebola potrebná.

Obhajca v záverečnom návrhu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. s tým, aby odvolací súd rozhodol tak, že mu uloží trest kratšieho trvania, prípadne aj s obmedzeniami, ako je zákaz požívania alkoholu, ktorý by spolu s ochranným dohľadom mohol zabezpečiť riadnu prevýchovu obžalovaného a tento by sa mohol venovať rodine, ktorá je na neho odkázaná.

Zástupkyňa prokurátora sa k podanému odvolaniu na verejnom zasadnutí uviedla, že rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny, zodpovedajúci všetkým kritériám a trest je primeraný a zodpovedajúci zásadám pre ukládanie trestov a vzhľadom na charakter a závažnosť trestnej činnosti, považuje odvolanie za nedôvodné.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, Krajský súd v Nitre v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Odvolací súd sa výrokom o vine nezaoberal, pretože tento v dôsledku vyhlásenia obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a po kladnom zodpovedaní otázok položených mu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Tr. zák., súd I. stupňa toto vyhlásenie prijal a dokazovanie vykonával len ohľadne trestu a ochranného opatrenia. Výrok o vine obžalovaného je právoplatný.

Odvolací súd zistil, že po ustálení viny obžalovaného (po prijatí jeho vyhlásenia podľa § 257 Tr. por.) súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 127 ods. 5 Tr. zák., pretože inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe.

Odvolanie obžalovaného bolo podané len čo do výroku o treste z dôvodov, že trest považoval za neprimerane prísny.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu vychádzal z odpisu z registra trestov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, z toho iba v jednom prípade sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Predchádzajúce odsúdenia boli tak za násilnú, ako aj majetkovú trestnú činnosť. Naposledy sa z výkonu trestu odňatia slobody vrátil 15.04.2018, kedy bol rozsudkom Okresného súdu F., sp. zn. XT/X/XXXX zo dňa 16.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/23/2016 zo dňa 03.05.2016 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keď mal napadnúť svoju manželku A. H. kovovou tyčou, pričom bola v tom čase tehotná a spôsobil jej zranenia vyžadujúce si liečenie po dobu dvoch týždňov, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ochranný dohľad v trvaní 1 rok.

Okrem toho bol viackrát postihovaný pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil opakovane voči poškodenej A. H..

Pri preskúvaní zákonnosti a primeranosti uloženého trestu odvolací súd zistil, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestnej činnosti, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd I. stupňa pri rozhodovaní o treste správne prihliadol na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l/ Tr. zák. t.j., že k spáchaniu trestného činu sa priznal, tento oľutoval aj na verejnom zasadnutí konanom pred odvolacím súdom. Správne tiež prihliadol aj na druhú poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. n/ Tr. zák., že pri objasňovaní trestnej činnosti napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu najmä tým, že urobil vyhlásenie o vine. Príťažovalo mu, že už bol pre trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.).

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., ktorá je 6 mesiacov až 3 roky. Pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi, postupoval súd I. stupňa v súlade so zákonom, keď v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest mu potom ukladal v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 26 mesiacov.

Trest, ktorý bol obžalovanému uložený vo výmere 2 roky považoval aj odvolací súd vzhľadom na osobu obžalovaného a povahu prejednávaného prípadu za primeraný, zohľadňujúci všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zák., keď trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Odvolací súd, aj napriek dôvodom, ktoré uvádzal obžalovaný v odvolaní, sa nestotožnil s jeho názorom, že aj iný trest, ako trest nepodmienečný bude postačujúci na jeho prevýchovu. S poukazom na osobu obžalovaného, ktorý i napriek predchádzajúcim odsúdeniam a postihnutiam pre priestupky sa opätovne dopúšťal protiprávneho konania voči svojej bývalej manželke, ktorej sa vyhrážal zabitím, nepovažoval iný trest a ani trest kratšieho trvania za postačujúci na jeho nápravu. Obžalovaný sa svojej bývalej manželke vyhrážal zabitím a to dokonca so zbraňou - nožom, čo mohlo mať nepriaznivý vplyv na jeho deti.

Námietky obžalovaného spočívajúce v tom, že tento trest postihne najmä jeho rodinu a to najmä maloleté deti sú irelevantné, pretože ako vyplynulo z dokazovania, obžalovaný často požíval alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých býval agresívny, čo vyplýva aj z psychiatrického znaleckého posudku, z ktorého je zrejmé, že aj napriek tomu, že nie je na alkohole závislý, ide u neho o nadužívanie (škodlivé užívanie) alkoholu, ktoré má vplyv na jeho správanie sa. Preto trest uložený obžalovanému súdom I. stupňa vo výmere 2 roky považoval aj odvolací súd za trest primeraný na prevýchovu obžalovaného.

Správne bolo rozhodnutie súdu I. stupňa o zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože už bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.).

Pokiaľ ide o uloženie trestu prepadnutia vecí, aj tento je v súlade so zákonom, pretože trestnej činnosti sa mal dopustiť použitím kuchynského noža a preto mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pričom vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

V zmysle § 76 ods. 2 Tr. zák. súd I. stupňa uložil obžalovanému aj ochranný dohľad na dobu 2 roky, pretože sa dopustil úmyselného trestného činu a v minulosti už bol najmenej dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin a znovu mu ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody. Správne konštatoval, že s prihliadnutím na jeho doterajší život a na povahu spáchanej trestnej činnosti (násilie voči svojej bývalej manželke) sa nedá očakávať, že po výkone trestu bude viesť riadny život. Je zrejmé, že obžalovaný sa násilného protiprávneho konania proti poškodenej dopustil opakovane a

to aj krátko po výkone trestu, resp. hneď v deň, kedy bol prepustený, t.j. 15.04.2018, kedy sa dopustil priestupku voči poškodenej.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, takto uložený trest a ochranné opatrenie sú spôsobilé zabezpečiť účel trestu v oblasti generálnej, ako aj individuálnej prevencie.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti, odvolací súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.